

Kde se daří vracet děti z dětských domovů do jejich rodin

28.2.2023 - | Krajský úřad Pardubického kraje

Pardubický kraj se dlouhodobě zabývá transformací péče o ohrožené rodiny a děti. Zkušenosti dobré praxe k tomu čerpá ze zahraničí, například z Nizozemska nebo Islandu, ale také ze zařízení u nás, kde jsou v této oblasti v něčem napřed. Takový je například Soukromý dětský domov SOS 92, který nyní sídlí na několika místech ve středočeské Dobříši. Inspirovat se tam zajeli zástupci kraje včetně radních pro sociální péči a neziskový sektor Pavla Šotoly a školství Josefa Kozla i několika ředitelů krajských dětských domovů.

„Dětské domovy v Pardubickém kraji se za posledních osm let výrazně proměnily. Jako jediný kraj v republice jsme prosadili, že do transformace vstoupila všechna naše zařízení pro ohrožené děti. Znamenalo to nejen hledat a vytvářet pro děti a jejich pečovatele komunitní bydlení podobné rodinnému, ale hlavně měnit mnoha lety zasetý způsob péče. A tam naše cesta stále pokračuje,“ řekl Pavel Šotola k současnému stavu transformace.

Dobříšský dětský domov je výjimečný tím, že má třikrát větší procento dětí, které se mohou vrátit do své vlastní rodiny, než je celostátní průměr. „Právě na práci s rodinou jsme se sem přijeli podívat. Jsem rád, že se s tím mohli seznámit i naši ředitelé a slyšeli konkrétně, jak to funguje, a že i případy zprvu nepravděpodobné se mohou časem při trpělivém a správně cíleném úsilí vyřešit,“ sdělil Josef Kozel.

I já mám mámu

Ředitelka dětského domova Tereza Jandová představila hostům projekty, které zde pomohly: „Jsme dětský domov, který chce být partnerem rodičů, jež se nedokáží nebo nemohou starat o své děti. Jsme dětský domov, který si stojí za tím, že dítě svou rodinu potřebuje a má na ni právo,“ říká v projektu I já mám mámu. Ten je zaměřený na práci v zařízení. Podstatou projektu je rozšíření pracovního týmu o **terénního sociálního pracovníka**, který rodinám pomáhá s vytvářením bezpečného prostoru pro jejich děti. Snaží se o co nejčtetnější bezpečný **kontakt** mezi dítětem a jeho rodinou, mapuje možné zdroje i v širší rodině a pomáhá rodinám s převzetím dítěte do své péče.

Vím, kdo jsem

Dalším příkladem je projekt Vím, kdo jsem. Vychází ze skutečnosti, že děti žijící mimo vlastní rodinu mají problémy s identitou. Proto, aby děti dobře zvládly zpracovat traumata, která v rodině zažily a zároveň traumata ze separace, je nutné je terapeuticky ošetřit, aby mohly vyrůstat ve zdravě sebevědomého člověka. K tomu domov využívá terapeuticky zaměřený přístup pracovníků a zážitkové pobyty.

Práce s rodinou je v kraji prioritou

Dlouhodobým cílem transformace péče o ohrožené rodiny a děti v Pardubickém kraji je, aby se tolik dětí nemuselo rodičům odebírat. „Hledáme způsoby, jak ohroženým rodinám pomoci předtím, než situace dojde moc daleko. Až potom je dalším mezistupněm pěstounská péče a až nakonec dětský domov. V tom chceme sladit kroky i s orgány sociálně-právní ochrany dětí a nabídnout informace o nových možnostech také příslušným soudům,“ dodal na závěr Pavel Šotola.

<https://www.pardubickykraj.cz/aktuality/120044/kde-se-dari-vracet-deti-z-detskych-domovu-do-jejich-rodin>

[rodin](#)